

Sygn. akt III KZ 10/22

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **A. G.**

o rozważenie możliwości wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego w sprawie III KK (...), zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020r.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2022r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2022r., sygn. akt III KO 85/21 o uznaniu wniosku za bezskuteczny

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać wniosek o rozważenie możliwości wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego (w sprawie o sygn. akt III KK 366/19, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020r.), do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skazany A. G. w dniu 16 października 2021r. skierował do Sądu Najwyższego pismo – określone jako wniosek – w którym wniósł o:

- „ponowne rozpoznanie sprawy przez legalnie powołanych sędziów
- wydanie nowego wyroku przez właściwie obsadzony skład orzekający Sądu Najwyższego”.

Jak zatem wynika z treści tego pisma, A. G. *de facto* wniósł o rozważenie wznowienia postępowania z uwagi na zaistnienie przesłanki z art. 439§1 pkt 2 k.p.k.

Zarządzeniem z dnia 21 października 2021r. Przewodniczący Wydziału III Sądu Najwyższego wezwał A. G. do uzupełnienia braków formalnych jego wniosku „przez jego podpisanie – pod rygorem uznania pisma za nieskuteczne”.

Brak ten został uzupełniony pismem nadanym w dniu 8 grudnia 2021r.

W dniu 21 stycznia 2022r. Sędzia Sądu Najwyższego wydał zarządzenie, którym przedmiotowy wniosek uznał za bezskuteczny, gdyż uzupełnienie braku formalnego nastąpiło po upływie określonego dla tej czynności terminu.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł A. G. wskazując w nim, że dochował określonego mu terminu, na okoliczność czego dołączył do akt kopię potwierdzenia odbioru przez niego korespondencji w dacie późniejszej, niż ustalono to w zaskarżonym postanowieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne, choć przede wszystkim z przyczyn innych niż te, na które powołał się skarżący.

Zgodnie z dyspozycją art. 542 k.p.k. wznowienie postępowania może nastąpić na wniosek lub z urzędu. Przy czym, jak wynika z treści art. 542§2 k.p.k., postępowanie z urzędu wznawia się tylko w razie ujawnienia się jednej z przesłanek wskazanych w art. 439§1 k.p.k. Oznacza to, że postępowanie wznowieniowe, którego przedmiotem jest stwierdzenie, czy w sprawie doszło do zaistnienia którejś z bezwzględnych przesłanek odwoławczych, toczy się z urzędu.

Skutkiem powyższego jest ustalenie, że pismo zawierające wniosek o rozważenie wyżej wskazanej okoliczności, bez względu na to, jaką nadano mu formę, ma charakter sygnalizacji konieczności rozważenia wznowienia postępowania z urzędu. Taka zaś czynność nie wiąże się z żadnym ustawowym terminem.

Słusznie zatem wezwano A. G. do uzupełnienia braku formalnego jego pisma poprzez jego podpisanie – art. 119§2 pkt 4 k.p.k. Możliwe też było określenie terminu do dokonania tej czynności – miał on charakter instrukcyjny – służący do zapewnienia sprawności postępowania w danym przedmiocie. Z

pewnością jednak brak było podstaw do nadawania rygoru na wypadek niezachowania tego terminu.

W tej sytuacji ewentualne niedochowanie tego terminu nie mogło skutkować uznaniem owej sygnalizacji potrzeby działania Sądu Najwyższego z urzędu za bezskuteczną. W konsekwencji, w przedmiotowej sprawie nie miało istotniejszego znaczenia to, w jakim terminie A. G. uzupełnił brak formalny, do czego go wezwano.

Stąd też zaskarżone zarządzenie, którym rozstrzygnięto, że wniosek A. G. jest bezskuteczny, obarczone było błędem, co winno skutkować jego uchyleniem.

Obecnie Sąd Najwyższy powinien przystąpić do rozważenia z urzędu, czy w ogóle dopuszczalne jest wznowienie postępowania kasacyjnego, jak oczekiwałby tego wnioskodawca, a jeżeli tak, to czy wskazane przez autora pisma okoliczności są tego rodzaju, że powinny skutkować wznowieniem postępowania w sprawie o sygn. akt III KK 366/19, zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2020r., wobec zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej z art. 439§1 pkt 2 k.p.k.